

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 267/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле Д.С. из Н., чији је пуномоћник С.М., адвокат из Н., против тужене Медицинске школе Д. М.Х. из Н., чији је пуномоћник С.В., адвокат из Н., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 бр. 183/14 од 05.09.2014. године, у седници већа од 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 бр. 183/14 од 05.09.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П1 1984/2013 од 06.03.2014. године, ставом првим изреке одбачена је тужба тужиле да се поништи као незаконита одлука директора тужене о избору кандидата на радно место наставника хемије у својству приправника на неодређено време са пуним радним временом и на радно место наставника хемије у својству приправника на неодређено време са непуним радним временом од 70% норме, бр. 01-284 од 25.03.2013. године, која је постала коначна одлуком Школског одбора тужене бр. 02-379 од 16.04.2013. године. Ставом другим изреке тужиле је обавезана да туженој накнади парничне трошкове у износу од 121.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 бр. 183/14 од 05.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено је првостепено решење.

Против другостепеног решења, тужиле је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену у поступку пред другостепеним судом, будући да су у образложењу побијаног решења другостепеног суда оцењени битни жалбени наводи, у смислу члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је дана 20.02.2013. године објавио конкурс за пријем у радни однос више наставника, међу којима два наставника хемије. Директор тужене је донео одлуку 01-284 од 25.03.2013. године о избору кандидата. На ову одлуку тужила је преко пуномоћника адв.С.М. из Н. поднела приговор школском одбору, који је одбијен решењем бр. 02-379 од 16.04.2013. године. Тужила је одлуку школског одбора примила 16.04.2013. године, а 17.04. исте године поднела је тужбу суду, преко пуномоћника, којом је тражила само поништај одлуке директора тужене о избору кандидата бр. 01-284 од 25.03.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепеним решењима тужба тужиле одбачена.

Чланом 145. Закона о основама система образовања и васпитања прописана је двостепеност у одлучивању о правима и обавезама из радног односа. Ставом седмим овог члана прописано је да ако орган управљања не одлучи по приговору или ако запослени није задовољан другостепеном одлуком, може се обратити надлежном суду у року од 15 дана од дана истека рока за доношење одлуке, односно од дана достављања одлуке.

Тужила је преко пуномоћника, који је заступао у овом поступку, поднела приговор против првостепене одлуке директора тужене о избору кандидата, који је одбијен одлуком школског одбора тужене. С обзиром на наведено, неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права због незаконитог достављања другостепене одлуке тужилци лично, будући да је пуномоћник поднео тужбу суду 17.04.2013. године, дан након што је тужила примила другостепену одлуку школског одбора. С обзиром да тужила није тражила поништај другостепене одлуке поводом поднетог приговора, па се није могла ценити законитост другостепене одлуке тужене која је коначна, правилно је нижестепеним решењима тужба одбачена, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**